

niony do zastępowania w Polsce ich interesów przed władzami administracyjnymi i sądowymi.

§ 9. Odsetki, poczynając od 1 listopada 1924 r., będą wypłacane bez jakichkolwiek potrąceń 1 maja i 1 listopada każdego roku, za zwrotem odpowiedniego kuponu. Losowanie podlegających umorzeniu obligacji odbywać się będzie, poczynając od r. 1925, publicznie w październiku każdego roku w Rzymie, w pomieszczeniu Banca Commerciale Italiana, z prawem uczestniczenia ze strony przedstawiciela Poselstwa Polskiego w Rzymie, z zachowaniem zwykłych formalności. Numera wylosowanych obligacji będą ogłaszane w Polsce — w Monitorze Polskim, we Włoszech zaś w „Gazzetta Ufficiale del Regno” i w dwóch poważniejszych dziennikach Rzymu i Medjolanu. We wskazanym banku i we wszystkich jego oddziałach będzie również uskuteczniata wypłata odsetek i kapitału za wylosowane obligacje, przyczem kapitał ten będzie wypłacany po upływie miesiąca od dnia losowania, bez wszelkich potrąceń, w pełnej imiennej sumie lirów włoskich, a to za zwrotem obligacji wraz z kuponami, których termin nie upłynął.

§ 10. Umorzenie pożyczki według ustanowionego planu może być również dokonywane w drodze zakupu odnośnej ilości obligacji na giełdzie. Rząd Polski będzie uprawniony do wylosowywania i wykupywania, poczynając od 6 roku trwania pożyczki, większej ilości obligacji, niż w planie umorzenia wskazano. W tym wypadku obligacje, umarzane ponad liczbę, planem umorzenia ustaloną, będą spłacane po 550 lirów włoskich, jeżeli spłata będzie miała miejsce przed terminem 1 października 1934 roku, a po 525 lirów, jeśli nastąpi ona w ciągu pięciolecia, kończącego się 1 października 1939 r.

§ 11. Wartość brakujących kuponów lub też kuponów nienależnie wypłaconych będzie potrącana przy wypłacie kapitału za obligacje.

§ 12. Przedawnienie kuponów następuje po upływie lat 5 od terminu ich płatności, przedawnienie zaś wylosowanych obligacji po upływie lat 10, od dnia ogłoszenia o ich wylosowaniu w „Gazzetta Ufficiale del Regno d'Italia”.

§ 13. Obligacje niniejszej pożyczki będą mogły być w Polsce używane do lokowania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych, depozytowych, jak również na kaucję w stosunkach kontraktowych.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

258.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 11 marca 1924 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach Towarzystwa budowy i eksploatacji dróg żelaznych dojazdowych w Królestwie Polskiem.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji praw wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach Towarzystwa budowy i eksploatacji dróg żelaznych dojazdowych w Królestwie Polskim podwyższa się:

a) opłaty za przewóz osób:
do 6 jedn. taryf. w klasie III od osoby i kilometra
" 9 " " " " " II " " " " " "
a w wagonach towarowych, przystosowanych do ruchu osobowego do 1,5 jednostek taryfowych za osobokilometr;

b) za przewóz bagażu:
do 0,6 jednostek taryfowych od każdych 10 kg. i kilometra.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 135, poz. 1130).

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*